

புலிகள் ஆயுத்தத்தை கீழே போட்டால் என்ன நடக்கும்? இதனை நாம் இரண்டு
கோணத்தில் பார்க்கமுடியும்.

1. புலிகள் ஆயுத்தத்தை கீழே போட்டால் தமிழ் மக்கள் என்ன செய்வார்கள்? மக்கள்
தமது கடந்தகால அவலங்களுக்காக புலிகளை பழிவாங்குவார்கள். இங்கு சாதாரண
மக்களாகக் குறிப்பிடுகின்றனே ஒழிய, மக்களுக்கு அரசியல் ரீதியாக துரோகமிழைத்த
எந்த துரோக குழுவ்களையும் மக்களாக குறிப்பிடவில்லை. புலிகள் தமது வரலாற்றில்
மக்களுக்கு இழைத்த கொடூரங்கள், கொடும்கைகளை அடிப்படையாக கொண்டே இந்த
எதிர்வின்களை அமையும்.

அதே நேரம் இவற்றைக் கருவாக கொண்ட, உண்மைச் சம்பவங்களை அடிப்படையாக
கொண்ட, எழுச்சிபெற்ற மக்கள் இலக்கியங்கள் உருவாகும். புலிகளுக்கும்
மக்களுக்கும் இடையிலான முரண்பாடு என்பது, பகை முரண்பாடு தான்.
மக்களுக்கும் புலிகளும் இடையிலான உறவுகள், துப்பாக்கி முனையில் தான்
நீடிக்கின்றது. துப்பாக்கிகள் இன்றி புலிகள் என்ற அமைப்பு உயிர் வாழுவே முடியாத
அரசியல் அவலம். அவர்களிடம் எந்த அரசியல் மொழியும் கிடையாது, பாசிசம்
ஒன்றேயுள்ளது.

2. புலிகள் ஆயுத்தத்தை கீழே போட்டால் தமிழ் மக்களின் நிலை என்ன? சிங்கள
பரேனவாதம் புலிகளின் கீழ் உள்ள மக்களையும், தனது பரேனவாதப் போக்கில்
அடிமைப்படுத்துதல். ஆனால் அதை மக்கள் அரசியல் ரீதியாக புரிந்து கொள்ளும்
ஆற்றல் அற்றவராக இருப்பர். அதைத் தான் புலிகள் ஏற்படுத்தி வைத்துள்ளனர்.
யாழ்ப்பாணம் முதல் கொழும்பு வரை வாழும் தமிழ் மக்களின் நிலைமையே, எங்கும்
பொதுவில் ஏற்படும். இராணுவ கடுப்பிடிப்பிப்படியாக குறையும்.

தமிழரின் உரிமைகள் எதுவும் வழங்கப்படமாட்டாது. தமிழ் மக்கள் அதைக் கோரப்போவதுமில்லை. தமிழரின் உரிமைகள் என அனைத்தையும் புலிகளே அரசியல் ரீதியாக அழித்துவிட்ட நிலையில், தமிழரின் உரிமை என்னவென்று தெரியாத பாசிச அறிவோடு தமிழரின் அறிவாகிவிட்டது. தமிழ் மக்கள் தமது சொந்த வாழ்வியல் உரிமைகளையே, புலிகளிடம் இழந்துவிட்டனர். அவையே எதுவென தெரியாத அபிமான நிலையில், பரேனவாதத் திடம் எதைத்தான் புதிதாக கோரமுடியும். ஒருபுறம் தமிழ் மக்களின் உரிமைகள் அனைத்தையும் பறித்துவிட்ட புலிகள், மறுபுறமாக அதை பரேனவாதத் திடமாக கோர முடியுமா?

புலிகள் கோரும் உரிமை என்பது அஞ்சி உயிர் வாழ்வது, தமிழன் தமிழனை ஆளுதல் தான். அதாவது புலிகள் தமிழ் மக்களை அடக்கி ஆளுதல். தமிழ் மக்களின் முன்னுள்ள புதிர், ஏன் தமிழன் தன்னையே அடக்கி ஆள வேண்டும் என்பதுவே. அரசியல் ரீதியாக தமிழ் மக்களால் புரிந்துகொள்ள முடியாத ஒன்று. மக்களை அரசியல் ரீதியாக புலிகள் தம் பின்னால் அணிதிரட்டவில்லை. அரசியல் இரூந்தால் அல்லவா அது நடக்கும். புலிகள் ஆயுத முனையில், பாசிசத்தை அடிப்படையாக கொண்டு மக்களை அபிமானப்படுத்தி வதைத்துள்ளனர். மக்கள் புலிகளில் இரூந்து அன்னியமாகி, அதாவே இன்று பகை முரண்பாடாகிவிட்டது.

இதனால் புலிகள் ஆயுதத்தைக் கீழே போடமாட்டார்கள். மக்களைக் கண்டு சதா அஞ்சும் புலிகள், ஆயுதங்களின்மேல் காதல் கொண்ட மனநோயாளராகிவிட்டனர். ஆயுதமே அனைத்துமாகிவிட்டது. அதன் ஆக்கக் கட்டிய உணர்வு சார்ந்த அதன் மொழியோ (பெண்ணைக் குறிக்கும் கட்டிட வார்த்தைகள்) தஞ்சணமாகும். இன்று பணத்தைக் கண்டு உலகெங்கும் கோலாட்டம் போடுகின்றனர்.

ஆயுதத்தைக் கீழே போடாதது என்பது புலிகளின் தற்கொலையைக் குறிப்பானதே ஒழிய, அது மக்களின் அரசியல் தற்கொலையல்ல.

ஆதரிக்க முடியுமா? முடியாது. பாசிசம் என்பது ஓடும் கப்பலில் மக்களின் மலோன, சூரணம் வரக்கூடிய அபிவிருத்தி வான ஓடும் ஒரு சூரணம் கருவி. மக்களுக்கு எதிரான, அவர்களை அடிமைப்படுத்துகின்ற எதையும் ஆதரிக்க முடியாது. நாங்கள் மக்களுடன் நிற்கப் போகின்றோமா? அல்லது மக்களை அடக்கும் பாசிட்களுடன் நிற்கப் போகின்றோமா? அடுத்து இரண்டு பாசிச சக்திகள் தமது சொந்த நலனுக்காக மக்களை அடிமைப்படுத்தியபி, மோதிக் கொள்வதில் நாம் எந்தப் பக்கம் என்று கேட்பது அறிவுள்ள களேவியாக அமையுமா? நாங்கள் மக்கள் பக்கத்தில் நின்று, இரண்டு பாசிசத்தையும் எதிர்க்கும் அரசியல் நேர்மை எமக்கு உள்ளதா என்று உரசிப் பார்க்க வேண்டும்.

பாசிசத்தை எதிர்த்துப் போராட வேண்டும். மக்களின் அரசியல் பொருளாதார நலனுக்காக போராட வேண்டும். மக்களுக்கு வலியில் உள்ளவற்றை எல்லாம், ஏன் நாம் ஆதரிக்க வேண்டும்?

புலிகள் ஏன் மக்களுக்காக போராடக் கூடாது? இதன் ஏன் பொதுவில் நாம் கேட்பதில்லை.? அதன் செய்கை கோரிய அரசியல் விமர்சனம் தான், சரியான மக்கள் போராட்டத்தை எடுத்துக் காட்டும், சரியான போராட்டத்தை தெளிவுபடுத்தும். இதன் சுயமாக செய்வது தான் நேர்மையான அரசியல். இதன் போது சரியான போராட்டத்தை அடிப்படையாக கொண்ட சுயமான அணிதிரட்டல் நிகழும். மறுபக்கத்தில் புலிகளிலும், துரோகக் குழுக்களிலும் உள்ள மக்களின் விடுதலையை நேசிக்கவும் பிரிவை, மக்களின் விடுதலைக்கு எதிரான சக்திகளுக்கு எதிராக அணிதிரட்டும். மக்களுக்கான போராட்டம் உள்ளிருந்தும், வலியிருந்தும் நடப்பதற்கு ஏதுவாக, மக்களின் விடுதலைப் போராட்டத்தை சரியான அரசியல் பொருளாதார ரீதியில் வலியுறுத்துவது இன்றைய வரலாற்றைக் கடமை.